

AFGØRELSE

(Energi- og vandbesparelser i bygninger)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA *[klagers navn udeladt]*, Vejle over
AFGØRELSE FRA Registreringsudvalget for Energimærkning af små ejendomme af 3. september 2003
OM afslag på godkendelse som energikonsulent

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

**NÆVNETS
SAMMEN-
SÆTNING
I SAGEN** Nævnformand, professor, cand.jur. Christen Boye Jacobsen
næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
adm. direktør, cand.jur. Jørn Vibe Andreasen
professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
adm. dir., ingeniør Søren Stjernqvist

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved mail af 2. oktober 2003 fra Konstruktørforeningen, København K, på vegne af *[klagers navn udeladt]*, Vejle. Klagen vedrørte en afgørelse truffet af Registreringsudvalget for Energimærkning af små ejendomme (herefter Registreringsudvalget), hvorved der meddeltes afslag på klagens ansøgning om godkendelse som energikonsulent.

Registreringsudvalget har indsendt bemærkninger til sagen ved breve af 8. oktober 2003, 20. februar 2004 og 19. januar 2004 (poststemplet marts 2004 og modtaget i nævnet 5. marts 2004).

[klagers navn udeladt] og Konstruktørforeningen har indsendt bemærkninger til sagen ved mail af 2. oktober 2003, samt ved brev af 29. oktober 2003.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 2. december 2004.

Den påklagede afgørelse

Fra afgørelse af 3. september 2003 fra Registreringsudvalget for Energimærkning af små ejendomme citeres:

”Som oplyst tidligere, har Sekretariatet haft fremlagt Deres ansøgning om godkendelse som energikonsulent for Registreringsudvalget på mødet den 1. september 2003.

Sekretariatet havde indstillet til at Deres ansøgning blev afvist. Denne indstilling blev tiltrådt af Registreringsudvalget på mødet.

Vi skal på baggrund heraf meddele, at Deres ansøgning er endelig afvist.

Vi skal henlede opmærksomheden på, at De kan klage over Sekretariatets afgørelse omkring Deres godkendelse. ”

Forud for afgørelsen, havde Sekretariatet for Energimærkning ved brev af 26. august 2003 skrevet således til *[klagers navn udeladt]*:

”Vi bekræfter hermed modtagelsen af Deres supplerende oplysninger af 24. august 2003 i forbindelse med ansøgningen om godkendelse som energikonsulent.

Deres ansøgning er nu blevet vurderet, og på basis heraf må vi desværre meddele Dem, at vi stadig fastholder vores afslag af Deres ansøgning, idet vi ikke på det foreliggende grundlag kan se, at De opfylder kravene i ”Bekendtgørelsen om energimærkning m.v. i bygninger” nr. 789, dateret 19. september 2002.

Vi lægger særlig vægt på følgende krav fra bekendtgørelsens kapitel 6, § 24, stk. 2:

”...konsulenten skal... have dansk uddannelse som civil-, akademi-, teknikum- eller diplomingeniør, cand.arch. eller bygningskonstruktør eller tilsvarende dansk eller udenlandsk anerkendt uddannelse---”. Bekendtgørelsen henviser til den 3½-årige bygningskonstruktøruddannelse fra Byggeteknisk Højskole. De kan dog komme i betragtning, hvis De, som beskrevet i §24, stk. 3, ”...kan dokumentere, at vedkommende på anden vis har erhvervet kvalifikationer, som svarer til de nævnte uddannelser.”

Derudover lægges der vægt på, kravene til rådgivererfaring, som beskrevet i § 24, stk. 2:

”...konsulenten skal... have mindst 5 års dokumenteret erhvervs-mæssig praksis inden for de sidste 10 år med relevant byggeteknisk rådgivning eller kombineret byggeteknisk og energimæssig rådgivning, herunder kundekontakt...”

For en nærmere definition af erfaringen henvises til nedenstående taget fra bilag 2-2 i Håndbog for energikonsulenter, godkendt af Registreringsudvalget::

- a. *erfaringen skal være fra rådgivende virksomhed inden for byggeri eller en kombination af rådgivning om byggeri og energieffektivisering af mindre energianlæg.*
- b. *erfaringen skal omfatte rådgivning om eksisterende bygninger*
- c. *erfaringen skal være indhentet ved almindelig rådgivning, dvs. i et kunde/klientforhold.*

Deres arbejde internt hos DSB kan ikke godkendes i henhold til de stillede krav til erhvervs erfaring i denne ordning. Vi godkender imidlertid Deres arbejde i Deres ansættelse hos henholdsvis

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Side 2 af 15

Strunge og Hartvigsen A/S og efterfølgende OBH Ingeniørservice A/S. De godkendte ansættelser kan imidlertid ikke give de krævede 5 års erfaring.

På basis heraf må vi desværre meddele Dem, at vi på næste møde i Registreringsudvalget 10. december 2003 indstiller til at Deres ansøgning afvises. De vil modtage endeligt svar umiddelbart efter mødet i Registreringsudvalget.

Hvis vi ikke modtager svar fra Dem inden 14 dage fra d.d., anser vi sagen for afsluttet.

Vi skal henlede opmærksomheden på, at De kan klage over Sekretariatets afgørelse omkring Deres godkendelse.

De kan klage til: Energiklagenævnet, Frederiksborggade 15, 1360 København K, tlf.: 3395 5785, e-mail: ekn@ekn.dk, www.ekn.dk. Klagefristen til Energiklagenævnet er 4 uger fra modtagelsen af dette brev.”

6. december 2004

J.nr.: 521-20
Eksp.nr.: 18283
SPR

Side 3 af 15

Klagen til Energiklagenævnet

Konstruktørforeningen klagede ved mail af 2. oktober 2003 over Registreringsudvalgets afgørelse, og oplyste, at klagen ville blive begrundet efterfølgende.

Fra begrundelsen af 29. oktober 2003 fra Konstruktørforeningen citeres:

”[.....]

1. Afgørelsen har ikke tilstrækkelig hjemmel

Den manglende anerkendelse af rådgivningsarbejdet hos Bane-styrelsen/Rådgivning synes ikke at have hjemmel i den gældende bekendtgørelse:

Det forekommer tvivlsomt, om registreringsudvalgets anvendelse af vejledningen i Håndbog for Energikonsulenter, bilag 2-2, nærmere bestemt litra c.), jf. sekretariatets afslagsbrev af 26.8.2003, har tilstrækkelig hjemmel i bekendtgørelse om energimærkning nr. 789/19.09.2002, § 24, stk. 2. Af § 24 stk. 2 fremgår, at ansøgeren skal have erfaring med relevant byggeteknisk rådgivning eller kombineret byggeteknisk/energimæssig rådgivning, herunder kundekontakt. Dette kan og bør læses således, at den afgørende vægt skal lægges på dokumentation af erfaring med løsning af relevante byggefaglige rådgivningsopgaver, og at kundekontakt også skal indgå i den samlede erfaring - uden at begrebet kunde eller kundekontakt er kvalificeret nærmere.

Der synes således hverken i bekendtgørelsens ordlyd eller dens formål at være belæg for et krav om at al rådgivning i en given periode nødvendigvis skal være foregået i forhold til en ”ekstern” kunde/klient (og ej heller belæg for et krav om at dette kunde/klientforhold nødvendigvis skal være af kommerciel karakter, hvis der i Registreringsudvalgets anvendelse af begrebet ”intern” også skal indlægges et krav herom).

En konsekvens heraf ville være, at heller ikke arbejde med bygningsvedligeholdelse i en eksempelvis en kommunal forvaltning vil kunne godkendes som tilstrækkelig erfaringsgivende uanset, at den byggefaglige rådgivning i en kommune sker i forhold en bred vifte af institutioner, der som står som ansvarlige brugere af en ofte ganske kompliceret bygningsmasse i kommunen: Den tekniske forvaltning optræder som rådgiver og den enkelte institution som kunde. Det samme ville gælde beskæftigelse som energistyringskonsulent i en kommune. Begge disse beskæftigelsesområder giver en solid erfaring med relevant rådgivning, herunder med kundekontakt. Kravet om saglighed i forvaltningen bør endvidere være tilstrækkelig garant for uvildighed i rådgivningsarbejde, der er udført inden for en offentlig forvaltning.

Det afgørende må være, at ansøgeren har løst relevante, byggefaglige rådgivningsopgaver i en tilstrækkelig periode, at dette er sket inden for rammer der sikrer saglighed i rådgivningen, samt at der også i arbejdet er indgået kontakt med de pågældende kunder, der har modtaget rådgivning.

Derfor må også den del af rådgivningsarbejdet hos Banestyrelsen/Rådgivning, som af Registreringsudvalget betragtes som "intern" i DSB's vidtforgrene organisation, tilfredsstillende kravene i bekendtgørelsens § 24.

2. Banestyrelsens status som selvstændig virksomhed

Fra 1. januar 1997 fik Banestyrelsen status som selvstændig virksomhed i forhold til DSB. En nærmere redegørelse ses på Banestyrelsens hjemmeside:

<http://www.banestyrelsen.dk/visArtikel.asp?artikelID=143>

Såfremt Energiklagenævnet ikke måtte være enig med os hvad angår hjemmelspørgsmålet, bør i hvert fald al beskæftigelse i Banestyrelsen/Rådgivning fra 1997 og frem kunne anerkendes som rådgivning i relation til en "ekstern kunde/klient" i kraft af den nævnte selvstændige, organisatoriske status fra 1997.

Alene denne del af beskæftigelsen hos Banestyrelsen/Rådgivning må - sammenlagt med den allerede godkendte beskæftigelse i andre virksomheder - så vidt ses føre til, at Karin Gottfredsens samlede rådgivningserfaring kan betragtes som tilstrækkelig.

3. En betydelig del af rådgivningsarbejdet er løst i forhold til hvergivere uden for DSB

Såfremt Energiklagenævnet måtte være af den opfattelse, Banestyrelsens selvstændige status i relation til DSB, jf. punkt 2, ikke kan tillægges tilstrækkelig betydning for godkendelsesspørgsmålet, må det tages i betragtning, at en betydelig del af de rådgivningsopgaver, [klagers navn udeladt] har været beskæftiget med i Banestyrelsen/Rådgivning, er løst for kunder uden for DSB.

Dette fremgår af brev fra [klagers navn udeladt] til Sekretariatet for Energimærkning dateret 24. august 2003, bilag 10-16. I den forbindelse bemærkes, at bilagene ikke ses at være medsendt i det materiale, som Registreringsudvalget efter anmodning har til-

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Side 4 af 15

sendt Energiklagenævnet, og som nævnet har videresendt til os. Bilagene har vi fået tilsendt af vores medlem og de vedlægges i kopi.

Kundekredsen omfatter blandt andre Storebæltsforbindelsen A/S, DSB Godstransport (også et selvstændigt selskab), samt Hovedstadens Udviklingsråd og kommunale trafikkselskaber. Dette forhold har Registreringsudvalget tilsyneladende ikke tillagt betydning. I hvert fald anføres kun i begrundelsen for at beskæftigelsen ikke kan anerkendes som relevant, at der har været tale om ”intern” rådgivning inden for DSB, uden at de forskellige opgaver/kunderelationer og disses omfang kan ses at have været gjort til genstand for en nærmere bedømmelse.

Efter vores skøn bør arten om omfanget af rådgivningsopgaverne for de ovennævnte ”eksterne” kunder tillagt den allerede godkendte rådgivningserfaring føre til, at *[klagers navn udeladt]*s rådgivningserfaring kan anses for tilstrækkelig.”

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Side 5 af 15

Registreringsudvalgets bemærkninger til klagen

Energiklagenævnet anmodede ved brev af 11. november 2003 anmodet Registreringsudvalget om bemærkninger til klagen af 2. oktober 2003 og begrundelsen af 29. oktober. Den 6. januar 2004 bragte nævnet sagen i erindring, hvortil Registreringsudvalget ved brev af 20. februar 2004 oplyste, at udvalgets svar ville blive behandlet på mødet i formandskabet for Registreringsudvalget den 3. marts 2004.

Under henvisning hertil fremsendte Registreringsudvalget dennes bemærkninger til klagen, dateret 19. januar 2004 og modtaget i Energiklagenævnet den 5. marts 2004. Herfra citeres:

”Under henvisning til Sekretariatet for Energimærknings skrivelse af 20. februar 2004 angående ovennævnte sag, skal Sekretariatet for Energimærkning hermed på Registreringsudvalget for Energimærkning af Små Ejendomme vegne, fremkomme med bemærkninger til det i klagen anførte.

Ad 1. Afgørelsen har ikke tilstrækkelig hjemmel:

Det er klagers opfattelse, at Registreringsudvalgets anvendelse af vejledningen i Håndbog for Energikonsulenter, bilag 2-2, litra C, ikke har tilstrækkelig hjemmel i bekendtgørelse om energimærkning nr. 789 af 19. september 2002, § 24, stk. 2.

Det er klagers opfattelse, at der efter ordlyden af bekendtgørelsens § 24, stk. 2, bør lægges vægt på dokumentation af relevante byggefaglige rådgivningsopgaver og at kundekontakt skal indgå i den samlede erfaring.

Klager bestrider, at der i bekendtgørelsen er belæg for et krav om rådgivning skal være foregået i forhold til en ekstern klient. Klager anfører at en konsekvens heraf ville være, at heller ikke arbejdet med bygningsvedligeholdelse i en kommunal forvaltning ville kunne godkendes.

Det er derfor klagers opfattelse, at klagers arbejde i Banestyrelsen/Rådgivning med rådgivning af DSB, bør tilfredsstille kravene i bekendtgørelsens § 24 til dokumenteret erhvervsmæssig praksis.

Registreringsudvalgets bemærkninger:

Håndbog for Energikonsulenter er godkendt af Energistyrelsen i henhold til lov nr. 485 af 12. juni 1996. Af lovens § 13 fremgår:

§ 13. Miljø- og energiministeren kan bemyndige en styrelse eller et udvalg til at godkende energikonsulenter med henblik på at udfærdige energimærkning og energiplaner.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter nærmere regler for energikonsulenternes godkendelse, fratagelse af godkendelse, virksomhed, administration af konsulentordningerne samt konsulenternes honorarer."

Den i stk. 1 nævnte bemyndigelse er i henhold til bekendtgørelse nr. 789 af 19. september 2002 delegeret til Registreringsudvalget for Energimærkning af Små Ejendomme.

Den i stk. 2 nævnte bemyndigelse, er i henhold til bekendtgørelsen delegeret i Energistyrelsen.

Det er i henhold til stk. 2, at Energistyrelsen har godkendt Håndbog for Energikonsulenter.

Energistyrelsen har en tilforordnet i Registreringsudvalget, der har observatør status og bliver orienteret om alle aktiviteter i Registreringsudvalget. Således også vedtagelse og ændringer i Håndbog for Energikonsulenter, der alle bliver godkendt i Energistyrelsen.

Sekretariatet for Energimærkning har ved telefonsamtale den 17. februar 2004 med Energistyrelsens tilforordnede i Registreringsudvalget Jens Laustsen, fået bekræftet at hele Håndbog for Energikonsulenter inklusiv alle bilag, er godkendt af Energistyrelsen.

Bilag 2-2 og 2-3 i Håndbog for Energikonsulenter er derfor Energistyrelsens regler for godkendelse af energikonsulenter, fastsat i henhold til lovens § 13, stk. 2.

Bilag 2-2 og 2-3 supplerer derfor bekendtgørelsens § 24, stk. 2, med hensyn til kriterier for godkendelse af energikonsulenter.

Af bilag 2-2 fremgår, at "erfaring med rådgivning internt i virksomheden alene, kan ikke godkendes som erfaring."

Af bilag 2-3 fremgår endvidere, at en kunde skal forstås som "en person, virksomhed eller organisation som er juridisk, økonomisk og organisationsmæssigt uafhængig af den som yder rådgivning og omvendt."

Af bilag 2-3 fremgår ligeledes, at rådgivning ikke kan godkendes ved arbejde i "den tekniske forvaltning i en kommune overfor andre afdelinger vedrørende kommunens ejendomme."

Registreringsudvalget må derfor afvise, at klagers arbejde i Banestyrelsen/ Rådgivning med rådgivning af DSB, kan godkendes som erfaring til godkendelse som energikonsulent, idet dette betragtes som intern rådgivning i virksomheden i henhold til

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Side 6 af 15

tragtes som intern rådgivning i virksomheden i henhold til ovennævnte definitioner i bilag 2-2 og 2-3.

Ad 2. Banestyrelsens status som selvstændig virksomhed

Klager anfører, at Banestyrelsen 1. januar 1997 fik status som selvstændig virksomhed i forhold til DSB. Som følge heraf, bør i hvert fald klagers arbejde siden 1. januar 1997 godkendes som relevant erfaring.

Registreringsudvalgets bemærkninger:

Det fremgår af Sekretariatet for Energimærknings skrivelse af 26. august 2003 til klager, at baggrunden for Sekretariatets indstilling til beslutning i Registreringsudvalget, er Håndbog for Energikonsulenter bilag 2-2, hvoraf fremgår:

- erfaringen skal være fra rådgivende virksomhed inden for byggeri eller en kombination af rådgivning og energieffektivisering af mindre energianlæg.
- erfaringen skal omfatte rådgivning om eksisterende bygninger.
- erfaringen skal være indhentet ved almindelig rådgivning, dvs. i et kunde/klientforhold.

Det fremgår ligeledes af Sekretariatets skrivelse, at arbejdet internt hos DSB på denne baggrund ikke kan godkendes. Dog kan ansættelsen hos henholdsvis Strunge og Hartvigsen A/S og efterfølgende O.B.H. Ingeniørservice A/S godkendes som relevant erhvervs erfaring.

Som der fremgår af Sekretariatets skrivelse, er det især kravet om at erfaringen skal være indhentet ved almindelig rådgivning, dvs. i et kunde/klientforhold, der gør at ansættelsen hos Banestyrelsen/DSB ikke kan godkendes, idet Registreringsudvalget ved afgørelsen af 1. september 2003 har vurderet at der ikke var tale om et kunde/klientforhold.

For dette synspunkt taler endvidere Håndbog for Energikonsulenter bilag 2-3, hvoraf fremgår at rådgivning ikke kan godkendes ved arbejde i den tekniske forvaltning i en kommune overfor andre afdelinger vedrørende kommunens ejendomme. Banestyrelsens rådgivning af DSB kan sidestilles hermed, idet Banestyrelsen er en statslig myndighed og DSB alene er ejet af staten.

Ad 3. En betydelig del af rådgivningsarbejdet er løst i forhold til hvervgivere uden for DSB.

Konstruktørforeningen anfører, at flere opgaver i Banestyrelsen er løst uden for DSB, jf. klagers bilag 10 - 16.

Registreringsudvalgets bemærkninger:

Af ikke allerede omtalte opgaver, skal hermed nævnes:

- Bilag 11: Udført i 1994. Støjskærmsprojekt i Vejle. Kunden var Trafikministeriet. Arbejdet vurderes ikke at være uafhængigt i forhold til kunden, idet DSB i 1994 var en myndighed under Trafikministeriet.

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Side 7 af 15

- Bilag 12: Udført i 1993 til 1997. Støjskærmsprojekter i en række byer. Kunden var Trafikministeriet/Finansministeriet. Arbejdet vurderes ikke at være uafhængigt i forhold til kunden, idet DSB i perioden 1993 - 1996 var en myndighed under Trafikministeriet. Perioden efter 1997 er omtalt ovenfor.
- Bilag 13: Udført i 1995. Støjskærmsprojekt i Nyborg. Kunden var Storebæltsforbindelsen A/S. Arbejdet vurderes ikke at være uafhængigt i forhold til kunden, idet Storebæltsforbindelsen A/S alene var ejet af staten. Arbejdet vurderes desuden ikke at opfylde kravene til relevant rådgivning, som anført i Håndbog for Energikonsulenter, bilag 2-3.
- Bilag 14: Busterminaler i forbindelse med jernbanestationer i en række byer. Udført i 1992. Kunden var Hovedstadens Udviklingsråd samt kommunale trafikselskaber. Idet arbejdet er udført i 1992, kan det allerede af denne grund ikke komme i betragtning, idet det ikke ligger indenfor de seneste 10 år, jf. bekendtgørelsens § 24, stk. 2, nr. 2.
- Bilag 16: Shuntforbindelsen Snoghøj - Taulov. Udført i 1991 - 1992. Kunden var Trafikministeriet. Idet arbejdet er udført i 1991 - 1992, kan det allerede af denne grund ikke komme i betragtning, idet det ikke ligger indenfor de seneste 10 år, jf. bekendtgørelsens § 24, stk. 2, nr. 2.

Samlet set giver den del af rådgivningsarbejdet, der ligger uden for DSB, nævnt i bilag 10 - 16, ikke anledning til at godskrive yderligere tidsperioder til den allerede godskrevne erhvervs erfaring.

Det er derfor efter Registreringsudvalgets opfattelse korrekt, at klager ikke blev godkendt til kursus for kommende energikonsulenter, ved Registreringsudvalgets afgørelse af 1. september 2003.

Denne skrivelse er g.d. på udvalgets vegne godkendt af formand Hans Carl Nielsen og næstformand Jørgen K. Nielsen, Registreringsudvalget for Energimærkning af Små Ejendomme.”

Registreringsudvalget bemærkninger til klagen har været sendt i høring ved brev af 18. marts 2003 hos Konstruktørforeningen, som ikke har fremsendt bemærkninger hertil.

Supplerende sagsfremstilling

[klagers navn udeladt] har tidligere søgt Sekretariatet for Energimærkning om godkendelse som energikonsulent. Sekretariatet gav afslag på ansøgningen ved brev af 1. oktober 2002. *[klagers navn udeladt]* klagede til Energiklagenævnet, som ved afgørelse af 20. juni 2003 (j.nr. 521-3) hjemviste sagen til afgørelse i Registreringsudvalget for Energimærkning af små ejendomme. Nævnet henviste til, at der ikke i loven eller mærkningsbekendtgørelsen er hjemmel til at delegere udvalgets afgørelseskompetence til Sekretariatet for

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Side 8 af 15

Energimærkning, der efter det oplyste varetages af Dansk Energi Management A/S i henhold til en med Energistyrelsen indgået kontrakt.

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har tidligere truffet afgørelser i sager om vurdering af erhvervs erfaring. Fra nævnets bemærkninger i afgørelse af 26. maj 2004 i sag 521-18 citeres:

”[.....]

Klagen vedrører, om [klagers navn udeladt] har 5 års dokumenteret erhvervmæssig praksis inden for de sidste 10 år med relevant byggeteknisk rådgivning eller kombineret byggeteknisk og energimæssig rådgivning, herunder kundekontakt, jf. § 24, stk. 2, nr. 2, i energimærkningsbekendtgørelsen og bilag 2-2 i håndbog for Energikonsulenter.

Økonomi- og Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for bl.a. energikonsulenternes godkendelse jf. lovens § 13, stk. 2, ligesom udvalget efter Energistyrelsens godkendelse kan fastsætte nærmere bestemmelse om konsulenternes gennemførelse af deres arbejdsopgaver, herunder indberetninger til brug for EDB-registrering, jf. § 32, stk. 2, jf. § 32, stk. 1, nr. 4, i energimærkningsbekendtgørelsen.

Nævnet lægger til grund, at bilag 2-2 og 2-3 er vedtaget af Registreringsudvalget den 18. februar 1997, som oplyst i sagen. Da bilagene 2-2 og 2-3 vedrører energikonsulenternes godkendelse, har udvalget ikke hjemmel i § 32, stk. 2, jf. § 32, stk. 1, nr. 4, til at fastsætte bindende regler herfor. Nævnet nærer dog ingen betænkeligheder ved, at udvalget anvender generelle retningslinjer som udgangspunkt for sin vurdering af uddannelses- og kvalifikationskrav til ansøgere. Men den manglende hjemmel indebærer, at der uanset bilagene 2-2 og 2-3 bør ske en konkret vurdering af den enkelte ansøgers grunduddannelse og erhvervs erfaring.

Nævnet finder, at kravet til uafhængighed i bilagene, som Registreringsudvalget har anvendt i denne sag, har afskåret ansøgeren fra at opnå en konkret vurdering af, om ansøgerens erfaring var relevant. Erfaring erhvervet ved rådgivning internt i en virksomhed kan i visse tilfælde have karakter af kundekontakt og bør anerkendes som relevant. Det gælder særligt, hvor ansøgeren har været involveret i kommunikation til beslutningstagere om, hvilke tiltag der burde iværksættes.

Klagerens erhvervs erfaring fra privat rådgivning som bibeskæftigelse bør endvidere indgå i vurderingen af klagerens samlede erhvervs erfaring, idet der ikke ses at være hjemmel til at se bort herfra.

Den påklagede afgørelse af 3. september 2003 hverken indeholder eller er ledsaget af en begrundelse, herunder ej heller en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet, jf. § 24, stk. 1, 1. pkt. Dette fremgår dog af sekretariatets skrivelse af 3. juli 2003 til klageren.

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Side 9 af 15

Når Registreringsudvalget, som i denne sag, har truffet afgørelse i en sag, hvor sekretariatets indstilling til udvalget tidligere var meddelt klageren, burde udvalgets afgørelse indeholde, eller være ledsaget af, en begrundelse, som var så detaljeret, at ansøgeren på baggrund heraf havde mulighed for at vurdere hvordan denne evt. kunne erhverve den manglende erhvervs erfaring. Det kan ikke uden videre lægges til grund af ansøgeren eller Energiklagenævnet, at udvalget som kollegialt organ træffer afgørelse af samme grunde som evt. tidligere måtte være meddelt af sekretariatet. En henvisning til sekretariatets brev af 3. juli 2003 havde i denne sag været tilstrækkeligt, til at opfylde kravet om en begrundelse.

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Fra nævnets bemærkninger i afgørelse af 12. maj 2004 i sag 521-17 citeres:

”[.....]

Nævnet finder, at erhvervs erfaring ved butiksyndretning ikke kan anerkendes som relevant, heller ikke når denne i forbindelse med totalrådgivning eller totalyndretninger indeholdt vurdering af eksisterende bygningers tilstand og egnethed og lignende.

Klageren har oplyst, at virksomheden sideløbende med butiksyrelaterede opgave udførte bygningsmæssige opgaver for entreprenørvirksomheder og private, og at klageren beskæftigede sig hermed. Disse opgaver synes at ligge i periferien af eller uden for virksomhedens forretningsområde som beskrevet på hjemmesiden, men der foreligger ikke dokumentation for virksomhedens og klagerens beskæftigelse hermed. Dersom oplysninger herom er betydende for afgørelsen, må der indhentes dokumentation herfor i overensstemmelse med Registreringsudvalgets generelle krav til dokumentation fra ansøgere.

[.....]”

Side 10 af 15

Energiklagenævnet ophævede de påklagede afgørelser i begge sager, og hjemviste disse til fornyet behandling.

Retsgrundlag

Fra lov nr. 485 af 12. juni 1996 om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger citeres:

”§ 13. Økonomi- og erhvervsministeren kan bemyndige en styrelse eller et udvalg til at godkende energikonsulenter med henblik på at udfærdige energimærkning og energiplaner.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for energikonsulenternes godkendelse, fratagelse af godkendelse, virksomhed, administration af konsulentordningerne samt konsulenternes honorarer.

§ 14. Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at lade en styrelse udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.”

Det fremgår af § 27, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 789 af 19. september 2002 om energimærkning m.v. i bygninger (energimærkningsbekendtgørelsen), at Registreringsudvalget for Energimærkning af Små Ejendomme forestår godkendelsen af energikonsulenter. Registreringsudvalgets afgørelser efter § 27, stk. 1, kan påklages til Energiklagenævnet, jf. energimærkningsbekendtgørelsens § 30a.

Fra § 24 i bekendtgørelsen citeres:

”§ 24. Energikonsulenterne udfører energimærkning m.v. af små ejendomme. Konsulenterne godkendes af det i § 27 nævnte udvalg.

Stk. 2. For at kunne godkendes som energikonsulent og udøve virksomhed i forbindelse med energimærkning af små ejendomme skal konsulenten opfylde følgende kvalifikationskrav:

- 1) Have dansk uddannelse som civil-, akademi-, teknikum- eller diplomingeniør, cand. arch., bygningskonstruktør med påbegyndt uddannelse efter 1. januar 1967 eller tilsvarende dansk eller udenlandsk anerkendt uddannelse.
- 2) Have mindst 5 års dokumenteret erhvervsmæssig praksis inden for de sidste 10 år med relevant byggeteknisk rådgivning eller kombineret byggeteknisk og energimæssig rådgivning, herunder kundekontakt.
- 3) Have gennemført et adgangskursus efter nærmere bestemmelse fra Energistyrelsen med tilfredsstillende resultat.

Stk. 3. Uanset uddannelseskravene i stk. 2, nr. 1, kan en konsulents uddannelse godkendes, hvis konsulenten dokumenterer, at vedkommende på anden vis har erhvervet kvalifikationer, som svarer til de nævnte uddannelser. Det i § 27 nævnte udvalg kan fastsætte krav til den nævnte dokumentation, herunder at vedkommende skal bestå nærmere angivne prøver.”

Bilag 2-2 til kapitel 2 i Håndbog for energikonsulenter er dateret 24/4 1998 med gyldighed fra 1/6 1998. Herfra citeres:

”[.....]

- * erfaring skal være fra rådgivende virksomhed inden for byggeri eller en kombination af rådgivning om byggeri og energieffektivisering af mindre energianlæg
- * erfaringen skal omfatte rådgivning om eksisterende bygninger
- * erfaringen skal være indhentet ved almindelig rådgivning, d.v.s. i et kunde/klientforhold

[.....]”

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Side 11 af 15

- * erfaringen med rådgivning internt i virksomheden kan ikke godkendes som erfaring.

Fra bilag 2-3 til kapitel 2 i Håndbog for energikonsulenter citeres:

”Bilag 2-3

Notat for Definitioner ved vurdering af rådgivningserfaring.

1. Kunde: En person, virksomhed eller organisation som er juridisk, økonomisk og organisationsmæssigt uafhængig af den som yder rådgivning og omvendt.

[.....]”

Fra bekendtgørelse nr. 842 af 16. december 1991 af lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende (Lovtidendeloven) citeres:

”[.....]

§ 2. I Lovtidende indføres såvel alle love som alle kongelige anordninger, under hvilket navn de end måtte udstedes (anordninger, åbne breve, kundgørelser o.s.v.), og hvad enten de forskrifter, som deri indeholdes, vedkommer hele riget eller kun enkelte landsdele, byer eller egne eller dele af befolkningen.

Stk. 2. Endvidere indføres i Lovtidende alle ministerielle anordninger, under hvilket navn de end måtte udstedes (anordninger, bekendtgørelser, plakater, reglementer, regulativer, instrukser, vedtægter o.s.v.), dog at det ved kongelig anordning kan bestemmes, at visse grupper af de heromhandlede udfærdigelser ikke indføres i Lovtidende, men at der i stedet forholdes overensstemmende med de forskrifter, som meddeles af vedkommende minister, hvorved det eventuelt kan bestemmes, at den pågældende udfærdigelse, når den kun vedrører den enkelte kommune og således kun skal bringes til offentlig kundskab inden for dennes område, skal offentliggøres på dennes bekostning.

[.....]”

Fra vejledning nr. 153 af 22. september 1987 om udarbejdelse af administrative forskrifter citeres:

”[.....]

Anvendelse af bekendtgørelser

4. Efter lovtidendeloven fra 1870, jf. lovbekendtgørelse nr. 617 af 15. september 1986, er kundgørelse en absolut betingelse for, at en forskrift kan træde i kraft og dermed håndhæves over for borgerne. Det er derfor af afgørende betydning, at regler, der skal håndhæves over for borgerne, udformes som bekendtgørelser (eller kgl. anordninger), der kundgøres efter lovtidendeloven.

Bekendtgørelsesformen skal således anvendes, hvis reglerne skal normere retsstillingen mellem borgere indbyrdes eller pålægge borgere pligter over for det offentlige. Endvidere bør bekendtgørel-

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Side 12 af 15

se også anvendes, hvis reglerne går ud på at tillægge borgerne rettigheder over for det offentlige.

Beslutningen om, at en kompetence generelt overlades f.eks. af en minister til en styrelse, bør endvidere af hensyn til borgernes mulighed for at kunne vide, hvem der er rette myndighed, altid angives i en bekendtgørelse.

Om valg af den rette form for forskrifterne kan der i øvrigt henvises til Folketingets ombudsmands beretning, 1980, side 677, 1983, side 265 og 1984, side 164 og side 213.

[.....]”

De citerede bestemmer i Håndbog for Energikonsulenter er ikke offentliggjort i Lovtidende eller i Ministerialtidende.

Energiklagenævnets bemærkninger

Klagen vedrører, om *[klagers navn udeladt]* har 5 års dokumenteret erhvervmæssig praksis inden for de sidste 10 år med relevant byggeteknisk rådgivning eller kombineret byggeteknisk og energimæssig rådgivning, herunder kundekontakt, jf. § 24, stk. 2, nr. 2, i energimærkningsbekendtgørelsen.

Energimærkningsordningens troværdighed hviler på, at energimærkerne er udarbejdet af konsulenter, der professionelt bidrager til, at give bl.a. købere og potentielle købere viden om ejendommens energimæssige forhold, herunder at skabe et overblik over, hvilke energimæssige forbedringer der med fordel vil kunne iværksættes.

Hjemmel til krav om kundekontakt

En ansøger skal have mindst 5 års dokumenteret erhvervmæssig praksis inden for de sidste 10 år med relevant byggeteknisk rådgivning eller kombineret byggeteknisk og energimæssig rådgivning, herunder kundekontakt, jf. § 24, stk. 2, nr. 3 i bekendtgørelsen. Bekendtgørelsen er udsendt med hjemmel i bl.a. lovens § 13, stk. 1 og 2.

Bestemmelsen bør tolkes således, at en ansøger skal have erfaring med kundekontakt i forbindelse med byggeteknisk og energimæssig rådgivning, men nævnet finder ikke, at bestemmelsen indebærer at dette gælder al rådgivning.

Konstruktørforeningen anfører, at der hverken i bekendtgørelsens ordlyd eller dens formål er belæg for et krav om, at al rådgivning i en given periode nødvendigvis skal være foregået i forhold til en ”ekstern” kunde/klient, og ej heller belæg for et krav om, at et kunde/klientforhold nødvendigvis skal være af kommerciel karakter.

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Side 13 af 15

Registreringsudvalget henviser til, at Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for energikonsulenternes godkendelse, jf. lovens § 13, stk. 2, og at Håndbog for Energikonsulenter er udsendt i henhold hertil.

Nævnet bemærker, at formuleringen i § 13, stk. 2, efter sædvanlig forståelse indebærer, at ministeren kan fastsætte nærmere regler, og at disse i givet fald skal udsendes i bekendtgørelse, som skal offentliggøres i Lovtidende, jf. § 2, stk. 2, i Lovtidendeloven.

Det er ikke ved anordning bestemt, at regler efter § 13, stk. 2, ikke skal indføres i Lovtidende, ligesom det ikke i lovens forarbejder er forudsat, at nærmere regler ikke skal offentliggøres i Lovtidende.

Håndbog for Energikonsulenter er ikke offentliggjort i Lovtidende. Derfor kan bestemmelser heri ikke håndhæves som bindende regler.

Håndbog for Energikonsulenter må efter nævnets opfattelse anses som en vejledning.

Nævnet kan således ikke tiltræde Registreringsudvalgets anbringende om, at Håndbog for Energikonsulenter er udsendt i henhold til lovens § 13, stk. 2, ligesom nævnet ikke kan tiltræde, at bilag 2-2 i håndbogen kan håndhæves som bindende regler.

Nævnet nærer dog ingen betænkeligheder ved, at udvalget anvender generelle retningslinjer som udgangspunkt for sin vurdering af uddannelses- og kvalifikationskrav til ansøgere. Men håndbogens retlige status indebærer, at der, uanset bilagene 2-2 og 2-3 til håndbogens kapitel 2, bør ske en konkret vurdering af den enkelte ansøgers erhvervserfaring.

Nævnet finder, at kravet til uafhængighed i bilagene til håndbogens kapitel 2, som Registreringsudvalget har anvendt i denne sag, har afskåret ansøgeren fra at opnå en konkret vurdering af, om ansøgerens erfaring var relevant. Erfaring erhvervet ved rådgivning internt i en virksomhed kan i visse tilfælde have karakter af kundekontakt og bør anerkendes som relevant. Det gælder særligt, hvor ansøgeren har været involveret i kommunikation til beslutningstagere om, hvilke tiltag der burde iværksættes.

Ansøgerens ansættelse hos DSB/Banestyrelsen

Registreringsudvalget anførte, at ansættelsen hos DSB/Banestyrelsen ikke kan godkendes, idet der ikke var tale om et kunde/klientforhold. Udvalget anførte videre, at det af bilag 2-3 fremgår, at rådgivning ved arbejde i en kommunes tekniske forvaltning over for andre afdelinger ikke kan godkendes,

6. december 2004

J.nr.: 521-20

Eksp.nr.: 18283

SPR

Side 14 af 15

og at ansættelsen i DSB/Banestyrelsen kunne sammenlignes hermed, idet Banestyrelsen er en statslig myndighed, og DSB alene er ejet af staten.

Nævnet henviser til den citerede afgørelse af 26. maj 2004 (j.nr. 521-18), hvor nævnet fandt, at erfaring erhvervet ved rådgivning internt i en virksomhed i visse tilfælde kan have karakter af kundekontakt og bør anerkendes som relevant. I øvrigt bemærker nævnet, at uanset at staten ejer DSB, er DSB og Banestyrelsen nu i relation til vurderingen af rådgivererfaring både juridisk, økonomisk og organisationsmæssigt uafhængige af hinanden.

Nævnet finder det herefter rigtigst at ophæve den påklagede afgørelse og hjemvise sagen til fornyet behandling, for herved at give Registreringsudvalget mulighed for at vurdere, hvilke dele af klagerens arbejde hos DSB og Banestyrelsen, i tiden efter 1992, der kan godkendes som relevant byggeteknisk eller energimæssig rådgivning.

6. december 2004

J.nr.: 521-20
Eksp.nr.: 18283
SPR

Side 15 af 15

Energiklagenævnets afgørelse

Afgørelse af 3. september 2003 fra Registreringsudvalget for Energimærkning af små ejendomme ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling.

Afgørelsen er truffet efter § 30a, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 789 af 19. september 2002 om energimærkning m.v. i bygninger, og kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til Konstruktørforeningen, Ny Vestergade 13, 1471 København K, og til Registreringsudvalget for Energimærkning af Små Ejendomme, Vandflyverhangaren; Margretheholmsvej 2; 1432 København K.

Afgørelsen offentliggøres på nævnets hjemmeside i anonymiseret form.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnensformand

/ Søren Præstholt
Fuldmægtig